

Tidningens innehåll:

Vid styret	3
Från Finnskogarna till BSA:s hemland	4-7
Den ultimata Café racern BSA Rocket Gold Star	8-11
BSA-dagen 2010	12-16
Motorkväll i Huskvarna	17
Närbild: Hans Holmström	18-19
Elektronisk tändning	20-23
BSA-träffen Nord 2010	24-26
Årsmötesreferat	27-28
Årsberättelse	29
Nyheter från MHRF	30-31
Anglofiltestet	32-34
Klubbregalia	36
Vägvisaren	37
Klubbinfo – Styrelse & Lokalavdelningar	38-39
Träffkalender	39

Skriv till BSA Bladet

Dekal från ACE-Cafe London.

Målet för vår resa var att få uppleva den legendomspunna Manx GP raceveckan på Isle of Man och på ditresan fira Lördag kväll på det legendariska ACE Cafe som ligger vid North Circular Road i västra London.

Naturligtvis skulle resan göras på motorcykel och vi som hade beslutat oss för att åka var Peter Backlund med en ny Triumph, Peter Kristola på Norton Commando, Tore Willman - Ducati och undertecknad (Tom Enholm) på BSA DB34 Gold Star. Jag hade veckan före vi skulle åka, bytt ut min gamla slitna belt-drive koppling mot en ny som jag beställt av Bob Newby i England. Stuvade ner "lite" reservdelar i bagaget bl. a. en reservmagnet, en växellåda och en massa verktyg. (Min slogan; har man grejorna med så behövs de inte...!)

Onsdagen den 20 augusti 2008 startade vi från Jakobstad (i Finland) och styrde kosan mot Åbo varifrån vi skulle ta färjan över till Stockholm. Dom 45 milen löpte helt enligt planerna och humöret var på

topp, fastän vi åkte ett par timmar i regnväder, vilket man ju får räkna med den tiden på året.

Torsdag morgon "mönstrade" vi av färjan i Stockholm och sökte oss upp på E4:an.

Vädret var halvmulet med rätt hård blåst och 16°.

Vi höll en marschfart runt 100 knyck och efter ett par fikapausor kom vi fram till natursköna Gränna. Där var det dags för ett ordentligt skrovsmål och till efterrätt blev det polkagrisar...!

Ett par timmar före Danmarkfärjans avgång körde vi in på hamnområdet i Varberg.

Väl framme i Grenå sökte vi upp campingen som jag bokat redan på försommaren och efter ett tags sökande i nattmörkret hittade vi den till slut. Besvikelsen blev stor i vår lilla skara när vi upptäckte att campingen var stängd för säsongen! Inte mycket att göra åt saken, vi var ense om att det nu blir en hotellnatt.

Eftersom vi hade hela fredagen på oss att köra de 25 milen till Esbjerg, fick det bli en rejäl sovmorgon.

Vid 12-tiden kickade vi igång våra järnhästar. Det tog längre tid än vi anade att åka i Danmark, när man skulle genom alla små samhällen och byar som fanns utmed vägarna mellan Grenå och Esbjerg.

Medan vi väntade på att få köra ombord på Engelsfärjan så monterade jag en spegel även på högra sidan av styret. Nu var man redo för vänstertrafiken som väntade oss i England.

Klockan 13 på lördagen lossade vi remmarna som vi spänt fast våra hojar med i last utrymmet på färjan och körde ut ur hamnen vid Harwich. Nu var det då dags att koncentrera sig på att hålla sig på "rätt" sida av vägen och ta sig genom alla rondellerna. Efter 14 mil till på trippmätaren och 3 timmar senare svängde vi in på den rymliga parkeringen framför ACE Cafe. Det är inte varje dag dom har besökare från Finland, så vi fick svara på en hel del intressanta frågor. Ett par äldre

Rockers kom brett grinande fram till mig och frågade om man i Finland får tillverka registerskyltarna själva? De tyckte att MC-44 passade "litet för" bra på en Gold Star från 1954.

Efter att vi försett oss med T-shirts, dekaler, böcker, muggar, mm. for vi till Trawelodge Wembley Hotel, där jag bokat rum för natten. Hotellet kan rekommenderas bl.a för att det ligger endast 200 m från ACE. Med hojarna i säkert förvar i det inhägnade området på hotellets bakgård, gick vi tillbaka till ACE. Där njöt vi av den smakliga måltiden, ölen och 60-tals musik, gick runt och beundrade dom gamla häftiga fotona och planscherna från gångna tider, som pryder väggarna i fiket.

På söndag checkade vi ut från hotellet kl 12 och hittade fram till väg M1 som går till Birmingham. Därifrån bar det av i vackert solsken längs M6 upp till hamnstaden Heysham som Steam Packet färjan till IOM avgår ifrån. Trippmätaren stod nu på 185 mil.

På den färjan var det bekymmerslöst med cyklarna, vana besättningsmän surrade fast dem med remmar runt fotpinnarna och över sadeln vidare i stadiga räckan.

5 timmar senare, Vid 6-tiden på måndag morgon, var vi framme i Douglas. Kollade den handritade kartan, som vår hyresvärd Mr Taggart omtänksamt hade sänt mig i förväg, och hittade genast det lilla huset i stadsdelen Onchan. Med motorcyklarna inlåsta i hans garage och bagaget iordningställt på rummen, traskade vi iväg till Grand Stand, som är depå område för racet och där start och målgång sker.

Hmmm...

*Toms BSA DB34 Gold Star
1954 med full packning.*

På första varvet förolyckades MGP veteranen John Goodall på sin Matchless G50. Han hade tävlat där i 25 år och kunde banan, men en mc hade läckt ut olja och han upptäckte inte fläcken utan miste greppet och kanade rakt in i en hotellvägg vid Ballacraigne. Den lokala tidningen skrev på första sidan: "Tragic death of an MGP legend!"

Säkert på banan eller.....?

Följande dag var det inget race, så vi passade på att köra runt och bekanta oss med banan. Kunde bara konstatera att dom som tävlar och kör fort på denna bana skall verkligen ha fjädringen och dämpningen optimerad. Vägarna där är fulla av mindre och större gropar och gupp. Uppe i bergen var det en otroligt tät dimma. Det kändes kusligt när man upptäckte de mötande fordonens strålkastare endast på 4-5 meters

avstånd. Dessutom passerade de ju på ens högra sida...!

Racet på fredag blev inställt p.g.a. dimma och på lördag morgon var det dags för oss att starta resan hemåt.

Efter att ha kört av färjan i Heysham, valde vi att åka längs litet mindre vägar ner till Harwich. Från Esbjerg körde vi till Fredrikshavn och tog färjan över till Göteborg.

När vi vid 24 tiden kom fram till campingen utanför Göteborg och skulle, (med att knäppa in en kod i en box) ta ut nycklarna till stugan, hände ingenting...! Efter ett par telefonsamtal kom en sömnig men vänlig kille och gav oss nycklarna så vi kom i säng och hann sova några timmar innan starten nästa morgon till Stockholm.

Peter med Norton kände sig lite osäker med sin koppling så han valde att starta ett par timmar före oss andra. På vägen ut från Göteborg körde Tore och jag lite fel, med resultatet att till Finlandsfärjan kom vi i tre olika "grupper."

Hela den sista etappen från Åbo hem till Jakobstad gick i rätt kraftigt regnväder.

Komiskt var att när vi hade 1,5 mil kvar av vår resa, slocknade Peters splitternya Triumph helt. Det visade sig vara täppt ventilations rör till tanken!

Den totala körsträckan vi hade på vår två veckor långa resa var 400 mil och vi åkte med 8 färjor.

Kick är det som gäller!

Nöjda grabbar på resa.

Här är Tom på en av sina BSA:n, paradracer på Kemora 2010.

Närbild på Toms BSA DBD34 Gold Star paradracer.